

KANAL
OB SOČI

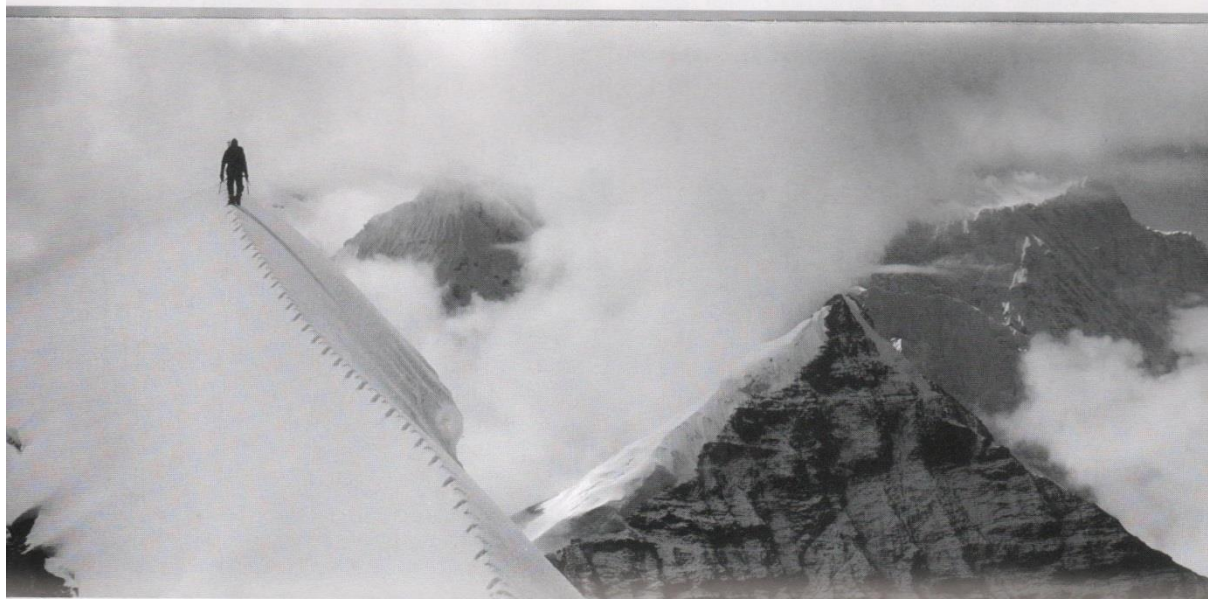

Foto arhiv Andrej Štremfelj

Polnost Življenja

Vabimo vas na odprtje razstave
v petek, 28. marca 2014,
ob 18.30

Razstava bo odprta do vključno
16. aprila 2014

Najino življenje je na prvi pogled en sam mozaik alpinizma, odprav, tveganja in norih odločitev. V resnici sva si zelo zgodaj ustvarila družino in velik del svojega življenja posvetila prav njej. Svoj alpinizem sva pogosto prilagajala otrokom, kar je mogoče eden od razlogov, da sva preživela. Oba sva izkusila samotne dneve pričakovanj, strahov, upanja in veselja doma, medtem ko je eden od naju preživeljal odpravarsko življenje. Najina odsotnost na odpravah je nekako v razmerju 1:6. Skupaj ali ločeno sva se preizkušala v alpinističnih vzponih na vseh koncih sveta in hvaležna sva, da sva ob teh športnih ciljih lahko spoznavala čudovite pokrajine in življenje v njih. Sprejemanje in spoštovanje raznolikosti, predvsem pa življenje v sožitju z naravo, sva poskušala prenašati tudi na najine otroke: Katarino (33 let), Anžeta (30 let) in Nežo (15 let). Verjameva, da nama je uspelo, saj tudi vsi trije vnuki, Špela, Matija in Krištof stopajo po isti poti.

Svoj vrhunski alpinizem sva usklajevala z redno zaposlitvijo kot profesorja v Gimnaziji Kranj in Srednji Lesarski šoli v Škofji Loki. Poučevanje je dejavnost, ki se lahko raz-

deli v dopoldansko delo in večerne priprave, kar nama je omogočilo popoldanske družinske in športne aktivnosti. Z odraščanjem otrok se je oboje zlilo v takrat prihajajoče športno plezanje.

Odločitve, da sva skupaj odhajala na odprave, majhne otroke pa puščala doma, niso bile lahke. A ko sva se enkrat odločila, sva se bila sposobna povsem osredotočiti na cilj in najine skupne odprave so bile praviloma uspešne. Ciljev si nikoli nisva postavljala vnaprej, ampak so nama preprosto prihajali na pot, midva pa sva priložnosti z veseljem sprejela in uresničila. A ne vedno. Kar nekaj priložnosti za dober vzpon sva zamenjala za dobre odnose v družini. Prav široka podpora v širšem družinskem krogu je bila osnova za najino hkratno ukvarjanje z alpinizmom. Živela sva in živiva življenje polno prilagajanj, odrekanih, kompromisov in na pogled nerazumljivih odločitev. Predvsem pa živiva življenje polno ljubezni. Verjameva, da tudi zato, ker sva svoje življenje vedno sprejemala kot sožitje telesa, duše in Duha.

Foto arhiv Andrej Štremfelj

Marija Štremfelj (rojena Perčič) Rodila se je 26. junija leta 1957 v Kranju kot deveti, predzadnji otrok v družini. Je poročena in mati treh otrok. Gimnazijo je končala v Kranju (1976) in nadaljevala s študijem biologije na BTF v Ljubljani, kjer je diplomirala leta 1985. Po poklicu je učiteljica biologije, zaposlena na gimnaziji v Kranju. Z alpinizmom se je začela ukvarjati leta 1975 na AO Kranj. Njen prvi stik z visokimi gorami je bila odprava v Ande leta 1979. Tri leta kasneje je bila članica prve jugoslovanske ženske alpinistične odprave v Pamir, kjer se je povzpela na 7495 m visok vrh Pik Komunizma. Leta 1986 ji je uspel vzpon na njen prvi osem-tisočak, Broad Peak. Tako je postala prva Slovenka na enem od štirinajstih najvišjih vrhovih sveta. Leta 1990 je kot trinajsta ženska in prva Slovenka stopila na najvišji vrh sveta, 8848 m visoko Sagarmato. Skupaj s svojim možem Andrejem sta bila obenem prvi zakonski par na vrhu najvišje gore na svetu. Kasneje je bila uspešna še na dveh osem-tisočakih. Na Čo Oju se je povzpela leta 1995 in devet let kasneje, leta 2004, še na Daulagiri. Med številnimi vzponi poleg odprav v Himalajo velja omeniti še prvo žensko zimsko ponovitev Dularjeve zajede v Jalovcu, Walkerjev steber v Grandes Jorasses (1989), smer Nos v El Capitanu (1993) in Zimski vzpon preko S stene Matterhorna (2003). Leta 2012 je uspešno končala izobraževanje za gorsko vodnico in tako postala tretja gorska vodnica z mednarodno licenco v Sloveniji.

Andrej Štremfelj se je rodil 12. decembra leta 1956 v Kranju, kjer tudi živi s svojo ženo Marijo in je oče treh otrok (Katarina, Anže, Neža). Po osnovni šoli je obiskoval gimnazijo v Kranju kjer je maturiral leta 1975 in se še istega leta vpisal na Visoko šolo za telesno kulturo v Ljubljani. Diplomiral je leta 1983 (Prediktivna vrednost nekaterih motoričnih testov za uspešnost na alpinistični odpravi). Zaposlen je na Šolskem centru Škofja Loka,

kjer poučuje športno vzgojo. Z alpinizmom se je začel ukvarjati leta 1972 in postal član Alpinističnega odseka v Kranju. Že na svoji prvi odpravi v Himalajo leta 1977 mu je uspel vzpon na njegov prvi osem-tisočak Gašerbrum I. Kasneje je bil še na sedmih vrhovih višjih od 8000 m (Mt. Everest, Broad Peak, Gasherbrum II, Šiša Pangma, J vrh Kančendzenge, Čo Oju, Daulagiri), na štirih po novih smereh in na dveh v čistem alpskem stilu. Na vrhu Mt. Everesta je bil dvakrat. Prvič mu je uspelo zaključiti delo Jugoslovanske odprave na zahodnem grebenu. Skupaj z Nejcem Zaplotnikom je bil tako prvi Slovenec na najvišji gori sveta. Leta 1990 pa je na vrh prišel še skupaj s svojo ženo Marijo. Bila sta prvi zakonski par na »strehi sveta«. Prva velika smer v alpskem stilu je bil prvenstveni vzpon v J steni Šiša Pangme (skupaj s Pavlom Kozjekom). Svoj največji uspeh je dosegel samo pol leta po drugem vzponu na Mt. Everest, ko sta z Markom Prezljem preplezala novo smer v alpskem stilu na Južni vrh Kančendzenge. Za ta vzpon sta prejela prestižno mednarodno alpinistično nagrado »Zlati cepin«. V svoji štiridesetletni alpinistični karieri je bil na več kot dvajsetih odpravah v nepalski Himalaji, večkrat tudi kot vodja. Med drugim je opravil prve pristope na sedem-tisočake Nyanang Ri, Menlungtse in Janak Chuli (vse po prvenstvenih smereh v alpskem stilu) in preplezal novo smer na najvišji sedem-tisočak Gjačung Kang. Dvakrat je deloval kot inštruktor v šoli za gorske vodnike v Manangu in bil enkrat tudi vodja. Plezal je tudi v Patagoniji (prvenstvena smer v S stolpu Paine), Pamiru (Pik Komunizma po stebru Bezzubkina), ZDA (Nos v El Capitanu) in bil na Denaliju ter Aconcagui. Gorski vodnik je od leta 1982, mednarodno licenco pa si je pridobil leta 1997. V vlogi vodnika je med drugim preplezal tudi S steni Eigerja in Matterhorna. Precej svojega časa je posvetil tudi alpinizmu kot organizaciji. Bil je načelnik AO Kranj, načelnik PZVA pri KA in načelnik KA pri PZS.